

MERDEKA

Nr 64 - mars 2015

ÖSTTIMOR

Information

Östtimor - ny premiärminister, ny regering

I början av februari skickade premiärminister Xanana Gusmão in sin avskedsansökan till president Taur Matan Ruak. Gusmão hade redan förra året annonserat att han tänkte avgå innan mandattiden tog slut.

Gusmão rekommenderade överraskande nog en politiker från oppositionspartiet Fretilin, Rui Araujo, som sin efterträdare. Araujo, som är en i Nya Zeeland utbildad läkare, var hälsovårdsminister i Fretilin-regeringen under den första tiden efter återupprättandet av självständigheten 2002. Senare har han varit rådgivare på finansministeriet.

Presidenten utsåg Rui Araujo den 10 februari. Araujo har satt ihop en ny regering, som är mycket mindre än den gamla. Nu finns det 34 ministrar och statssekreterare mot 55 tidigare. Det var väntat eftersom Gusmão talat om en ombildning en tid. En överraskning är att Gusmão själv ingår i den nya regeringen som planeringsminister. Därmed är det oklart vilket inflytande han nu kommer att ha på politiken i Östtimor.

Analytiker menar att ett av skälen för en mindre regering är att regeringspartiet CNRT på detta sätt kunde göra sig av med ministrar och sekreterare som anklagas för korruption eller visat sig mindre dugliga. Så ingår till exempel inte den förra finansministern Emilia Pires i den nya regeringen. Ny inrikesminister är

Longuinhos Monteiro, tidigare polischef. Från Fretilin kommer, utöver Araujo, också utrikes- och jordbruksministrarna.

Förändringen betyder också att 1975-års generation har lämnat över till "Santa Cruz-generationen". Först lämnade Jose Ramos-Horta, som varit utrikesminister, premiärminister och president, Östtimors politik för FN-uppdrag, sedan blev Mari Alkatiri, Fretilins ledare, ansvarig för utvecklingen av Östtimors enklav i Västtimor, Oecusse. Och nu har Gusmão tagit ett kliv ner i hierarkin. Medan Gusmão är 68 år och liksom Ramos-Horta och Alkatiri, har varit tongivande i politiken sedan självständigheten 1975, är Araujo 50 år.

Vid sitt tillträde talade Araujo om att upprätthålla de demokratiska värdenas kärna i Östtimor, fred, försoning, solidaritet, pluralism, tolerans och dialog. Han tog vidare upp att det behövdes ett bättre skydd av Östtimors territorialvatten, korallreven hotas och andra länders fiskare hotar fisktillgången. Han talade också om bristen på fakta över tillståndet i landet, senaste uppgifterna om fattigdom är från 2009, då nästan halva befolkningen levde under fattigdomsgränsen och han nämnde också att den ekonomiska tillväxten inte kommit alla till godo samt att korruption och

Fortsättning på sidan 7

**Nyheter från Östtimor,
Västpapua, Aceh och Indonesien**

Innehåll

Östtimor - ny premiärminister, ny regering	1
Redaktören har ordet	3
Östtimorkommittén håller årsmöte	3
Sharialagar i Aceh bestraffar samkönat sex	4
Elev i Aceh avstängd p.g.a. giftermål	5
Krav på att upphöra med tidiga giftermål i Indonesien	5
Tvåfingertest	6
Direktval återinför demokrati i Indonesien, men proceduren hånas	7
Indonesien avrättar narkotikasmugglare	8
Nyheter om Papua	9
Östtimors största bidragsgivare	10
Oé-Cusse - särskild administrativ och ekonomisk zon	11

Det här numret, nummer 64, av Merdeka & ÖsttimorInformation, som ges ut gemensamt av Föreningen för ett Fritt Papua och Östtimorkommittén, är det första med den digitala utgåvan på Östtimorkommitténs webbplats, se <http://www.osttimorkommitten.se/merdeka/merdeka.htm>, som huvudutgåva.

Vill Du också i fortsättningen få Merdeka & ÖsttimorInformation i brevlådan, så ber vi Dig att tala om det för oss antingen genom att skriva eller ringa till oss

Östtimorkommittén, c/o Pollák
Wiboms v 12, 2 tr
171 60 SOLNA
08-27 24 27

eller skicka ett mejl till kassor@osttimorkommitten.se.

Vill Du i fortsättningen bli uppmärksam på att ett nytt nummer finns på webben, så skickar Du oss ett mejl om detta till adressen ovan, så sätter vi upp Dig som mottagare av mejl om nya nummer.

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-ickekommersiell-inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA.
Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.

**Merdeka &
ÖsttimorInformation**
**Ansvarig utgivare och
redaktör:**

Gabriel Jonsson

Redaktionsadress:

Gabriel Jonsson
Råsundavägen 24, 2 tr
169 67 SOLNA
redaktor@osttimorkommitten.se
Tel 08-33 62 47

Layout:

Östtimorkommittén

Adresser:

Föreningen ett Fritt Papua
c/o Jonsson
Råsundavägen 24, 2 tr
169 67 SOLNA
Plusgiro 4 19 12 84-1

Östtimorkommittén

c/o Jonsson
Råsundavägen 24, 2 tr
169 67 SOLNA
Plusgiro 1 81 92-5

ISSN: 2002-0554

Distribution:

Östtimorkommittén
Wiboms v 12, 2 tr, c/o Pollák
171 60 SOLNA, tel 08-27 24 27
pren@osttimorkommitten.se

Skanna och surfa till Östtimorkommitténs webbplats

B 2015-03-27

Redaktören har ordet

Årets första nummer av Merdeka & ÖsttimorInformation är också det första vi ger ut elektroniskt. Med andra ord är det början på en ny era som både kommer möjliggöra snabbare och miljövänligare distribution. Vi hoppas att alla läsare uppskattar denna nya ordning.

Att den indonesiska övärlden inte heller i år har uppmärksammats i svenska medier betyder naturligtvis inte att det inte händer något i världens största örike. Tyvärr har president Joko Widodo ("Jokowi") inte levt upp till sina löften om att främja mänskliga rättigheter i landet: nyligen har som vi rapporterar flera narkotikasmyglare avrättats vilket mycket negativt påverkat Indonesiens relationer med Brasilien och den forna kolonialmakten Nederländerna. Av allt att döma kommer avrättningarna att fortsätta och man kan verkligen fråga sig om det är det lämpligaste sättet att lösa den allvarliga frågan om narkotikasmygglare.

Många gånger har jag betonat att det är svårt att se några tecken på en ljusning i Västpapuafrågan och innehållet i detta nummer tyder inte alls på att det låsta läget är på väg att förändras. Dödsskjutningar ägde rum i december, i januari dödades indonesiska polismän av gerillan OPM (Organisationen för ett fritt Papua) och Jokowi möttes av ett kyligt välkomnande under sitt besök i området i december.

Vi har även med andra dystra nyheter från Indonesien och Aceh, en region som vi i samband med att tsunamin i december 2004 ledde fram till ett fredsavtal mellan GAM (Rörelsen för ett fritt Aceh) och Indonesiens regering undertecknades året efter skrev positivt om. Proceduren som återupprättar direktval i Indonesien återinför demokratin i landet men som framgår av artikeln om frågan var behandlingen allt annat än smidig. Artiklarna om krav på att upphöra med tidiga giftermål i Indonesien och att utföra tvåfingertest av

blivande kvinnliga poliser visar också att landets politiska och sociala förhållanden lämnar mycket i övrigt att önska. Giftermålsfrågan omfattar även Aceh i detta nummer, eftersom en elev i området avstängdes p.g.a. giftermål. Införandet av sharialagar i Aceh som bestraffar samkönat sex är mycket beklaglig men det finns som vi skriver både positiva och negativa uppfattningar om lagarna.

Vad gäller Östtimor är regeringsombildningen i februari den stora nyheten. Generationen som var beredd att styra landet innan Indonesien invaderade Östtimor 1975 och sedan kom att styra efter självständigheten 2002 är nu på väg bort. Den håller på att lämna över till vad som kallas "Santa Cruz-generationen" vilket syftar på att de är präglade av den ökända kyrkogårdsmassakern 1991 som kom att göra Indonesiens ockupation av området betydligt mera känd i omvärlden. De nya makthavarna är således yngre men vilket inflytande Xanana Gusmão kommer utöva på politiken framöver är svårt att säga.

Vi har också med en artikel om Östtimors största bidragsgivare som räknar upp dem i storleksordning - alltifrån Australien till Tyskland. Här sägs också vad länderna bidragit med. Även Världsbanken, Asiatiska utvecklingsbanken och Europeiska unionen är inkluderade. Till innehållet om Östtimor hör även en artikel om att det i Västtimor belägna området Oé-Cusse, dit portugiserna kom först till Timor år 1515, i januari blev ett särskilt administrativt område.

Allra sist vill redaktören meddela att Föreningen ett Fritt Papua och Östtimorkommittén håller sina årsmöten tisdagen den 24 mars kl. 19.00 på Slottsvägen 2 i Solna (se kallelse). Hjärtligt välkomna!

Gabriel Jonsson

Östtimorkommittén håller årsmöte

Alla, även de som inte är medlemmar, är välkomna till Östtimorkommitténs årsmöte, som hålls tisdagen den 24 mars kl 19:00 på Slottsvägen 2 i Solna. Utöver de korta års-mötesförhandlingarna kommer Gudmund Jannisa, Sveriges kanske främste Östtimor-kännare, att tala om landets maktstrukturer.

Östtimorkommitténs medlemmar har fått en kallelse med förslag till dagordning per post eller som epost.

- 1 Öppnande
- 2 Val av mötesfunktionärer
 - Ordförande
 - Sekreterare
 - Justeringsman
- 3 Godkännande av mötets
 - utlysning
 - dagordning
- 4 Styrelsens berättelse

- Verksamhetsberättelse
 - Ekonomisk berättelse
- 5 Revisorernas berättelse
 - 6 Frågan om styrelsens ansvarsfrihet
 - 7 Medlemsavgift
 - 8 Budget
 - 9 Styrelsens förslag
 - 10 Motioner
 - 11 Val av styrelse
 - Ordförande
 - Kassör
 - Övriga ledamöter
 - 12 Val av revisorer
 - 2 revisorer
 - 1 ersättare
 - 13 Val av valberedning
 - 14 Övriga frågor
 - 15 Avslutning

Sharialagar i Aceh bestraffar samkönat sex

Den 26 september antog FN:s människorättsråd en resolution som ”välkomnar den positiva utvecklingen internationellt, regionalt och nationellt i kampen mot våld och diskriminering baserad på sexuell läggning och genusidentitet.” Följande dag antog i bjärt kontrast parlamentet i Aceh en lag som bestraffar analsex mellan män och ”beröring av kroppsdelar mellan kvinnor för stimulering” med 100 piskrapp. Lagen ska även gälla icke-muslimer, d.v.s. cirka 90.000 människor i Aceh. Människor från andra delar av Indonesien och utlänningar kan också beröras av lagen.

I andra delar av Indonesien är samkönat sex fortfarande tillåtet, men de som avviker från den heterosexuella normen kan ändå drabbas. Bara några dagar tidigare hotade radikala muslimska grupper att attackera ett vetenskapligt seminarium om sexuell läggning och genusidentitet i Yogyakarta.

Som framgår av Merdeka nr. 60 (mars 2014) infördes i december 2013 sharialagar i Aceh. Aktivister i Indonesien hävdar nu att strikta tolkningar av Koranens lag används för att rättfärdiga våld särskilt riktat mot samkönat sex. Enligt parlamentsledamoten Ramli Sulaiman, som ledde kommissionen som utarbetade den i september antagna lagen, hade man studerat implementeringen av sharialagar i länder som Saudiarabien, Brunei och Jordanien för att lägga fram lagen.

I andra provinser i Indonesien används sharia endast för civila ändamål som skilsmässa och understöd, men sedan 2006 har allt fler distrikt utfärdat lokala förordningar baserade på sharia för att reglera sociala beteenden. Enligt demokratiinstitutet Freedom House misslyckas regeringen ofta med att undertrycka dessa förordningar trots att många av dem strider mot konstitutionen. Aktivisten Faisal Riza från Aceh säger att sharialagarna gör det möjligt för samhället att utan omtanke vidta åtgärder riktade mot människor med avvikande sexuell läggning och genusidentitet. Diskrimineringen ”förvärras” och förstärks av ”brist på utbildning och arbete så vissa människor med avvikande sexuell läggning prostituerar sig.” Innehav av kondomer betraktas ofta som bevis för prostitution, något som lämnar utrymme för missbruk och korruption samtidigt som det försvårar ansträngningarna att förhindra spridningen av HIV/aids.

Rättighetsaktivister i Aceh kallade den nya lagen ”ett enormt steg tillbaka.” Offentliga piskrapp förekommer redan i området för spel, alkoholkonsumtion och otrohet i syfte att förödmjuka människor snarare än att åsamka dem fysisk smärta. Det är första gången som samkönat sex blir formellt illegalt i Aceh. Amnesty International krävde att lagen omedelbart ska dras tillbaka. Richard Bennett, som är ansvarig för Asien och Stillahavsområdet, sade att ”kriminaliseringen av indi-

vider på basis av deras sexuella läggning är ett stort bakslag för jämlikheten i Indonesien” och tillade att lagen kommer förvärra ”homofobin, fruktan och trakasserier många i Aceh redan lider av.” Aktivisten Chika Noyan sade att lagen ”innebär att vi går flera hundra år tillbaka i tiden.” Lagen måste för att träda i kraft godkännas av inrikesministeriet i Jakarta. Så vitt mig bekant hade lagen i november inte godkänts.

Konservativa krafter välkomnar den enhälligt antagna lagen som även innebär att inköp och innehav av alkohol kan medföra 20 piskrapp. Tidigare innebar alkoholkonsumtion upp till 40 piskrapp. Det hårdaste straffet är 200 piskrapp för våldtäkt av barn. Den nya lagen är en mildare version av den lag som parlamentet i Aceh antog 2009, eftersom den lagen inkluderade stening till döds som bestraffning för äktenskapsbrott. Provinguvernören drog tillbaka den lagen. Aktivisten Zulfikar Muhammed uttryckte oro för att polisen i Aceh ska diskriminera den icke-muslimska minoriteten i området. Aktivisten Chika Noyan sade: ”Indonesiens regering hycklar om den antar lagen. Den säger att den är demokratisk, den har ratificerat så många människorättsavtal – varför ska den då tillåta att Aceh bryter mot grundläggande mänskliga rättigheter?” Amnesty International kräver att piskrapp, som strider mot internationella lagar mot tortyr och landets konstitution, upphör i Indonesien. Enligt lagen kan dock piskrapp ersättas av betalning av rent guld eller fängelsestraff.

Även Human Rights Watch fördömde den nya sharialagen och krävde att lagen dras tillbaka med motiveringen att den undertrycker rättigheter och leder till grym bestraffning. Lagen är ett stort steg tillbaka och piskrapp borde ha försvunnit under medeltiden.

Gabriel Jonsson

Källor:

- A. Watch Indonesia, - In the spotlight, 28.9. 2014:
1. Alex Flor, “Discrimination based on sexual orientation and gender identity,” 28/9.
 2. Charlie Campbell, “Shari’a Law Is Threatening LGBT Rights Across Muslim-Majority Southeast Asia,” 26/9.
 3. AFP, “Indonesia’s Aceh Approves Caning for Gay Sex,” 27/9.
 4. Nurdin Hasan, “Aceh’s Strict New Sharia Law Applies to Non-Muslims,” 27/9.
- B. Jakarta Globe, “Human Rights Watch Condemns Aceh Shariah Bylaws,” 2/10.

Elev i Aceh avstängd p.g.a. giftermål

Banda Aceh. En gymnasieskola i Sabang, Aceh, stängde av en elev i årskurs elva i december 2014 efter att hon hade gift sig med motiveringen att gifta studenter inte får studera där. I ett officiellt brev förklarades att det inte finns någon lag som förhindrar gifta elever från att gå i skolan. Föräldrarna och svärföräldrarna till eleven, Syarifah (16), protesterade mot beslutet och insisterade på att giftermål inte får förhindra ett barns utbildning. Syarifah studerade först i Aceh Besar varefter hon började läsa i Sabang för att gifta sig med Sayed Shah (36). De gifte sig den 11 augusti 2014. I december sände skolan tillbaka Syarifah till hennes föräldrar och hon har inte gått i skolan sedan dess.

Enligt svärfadern hade paret inte brutit mot lagen, eftersom islam tillåter att kvinnor i uppväxtåldern gifter sig. Han sade också att paret hade meddelat giftermålet till myndigheterna. Enligt utbildningsansvariga ligger rätten att avskeda Syarifah inom skolans ”autonoma rättigheter”. En legal rådgivare hävdade dock att det inte finns någon regel som förhindrar en gift student från att gå i skolan och fortsätta i gymnasieskolan. ”Det är en form av diskriminering mot ett barns rättigheter och tillgång till utbildning.” Lagen om giftermål tillåter 16 år gamla kvinnor att gifta sig så skolan hade ingen rätt

att avstänga henne.

Ansvariga från skolan förnekade anklagelsen om att de hade brutit mot hennes rättigheter. Rektorn sade att om studenter gifter sig medan de går i skolan kan det påverka andra studenter negativt. ”Barn i den åldern har inte fått veta om sexuella relationer mellan man och hustru. Vi är oroliga för att en gift student kan berätta om sin relation för de andra studenterna i klassen.” Enligt rektorn var en annan anledning till avstängningen den lokala seden att föräldrarna tar ut barnen ur skolan om de har gift sig i unga år. Skolans ansvariga sade att de inte kommer tillåta elever att gifta sig medan de studerar och rekommenderade Syarifahs föräldrar att låta henne gå i en skola som är villig att ta emot henne. Något liknande hade tidigare inte hänt i Sabang och skolan kunde hjälpa till vid byte till en annan skola, sade rektorn.

Gabriel Jonsson

Källa: Watch Indonesia, 27/1 2015. Från *Jakarta Post*, 23/1 2015: ”Aceh student expelled from school over marriage” (<http://www.thejakartapost.com/news/2015/01/23/aceh-student-expelled-school-over-marriage.html>).

Krav på att upphöra med tidiga giftermål i Indonesien

Enligt indonesisk lag är minimiåldern för giftermål 16 men för pojkar är den 19. Till följd av ålderskillnaden och den farligt unga åldern för flickor, löper unga kvinnor risk att drabbas av både komplikationer i samband med barnafödande och könsbaserat våld. I båda fallen kan följderna bli att flickor dör, något som händer alltför ofta. Enligt en studie gjord av hälsoministeriet är 6% av pojkarna och 13,7% av flickorna i åldern 15-19 redan gifta. Studien sade även att mer än 22 miljoner flickor och pojkar i åldrarna 10-14 redan är gifta med en jämn könsfördelning. Praxisen att gifta sig i unga år fortsätter trots åldersreglerna p.g.a. en lucka som gör det möjligt för familjerna att kringgå giftermålslagen om de ger sitt medgivande. Därmed undermineras giftermålslagen. Detta oroar hälsoansvariga. Flickor i åldrarna 10-15 löper fem gånger högre risk att dö under graviditeten än dem mellan 20 och 25. För gruppen 16-19 år är risken två gånger högre.

Även om enligt en hälsoundersökning gjord 2012 bara 1,9% av kvinnor i Indonesien säger att den ideala åldern för att föda sitt första barn är 19 år eller yngre, sade studien att 9,5% av tonårsflickorna hade fött barn eller var gravida. Unga födslar har lett till att dödligheten bland gravida mödrar per 100.000 har stigit från

223 år 2007 till 359 fem år senare. Studien sade att färre än 10% av flickor och pojkar i åldrarna 10-15 år i medierna hade hört att de borde skjuta upp sina giftermål.

Gräsrotsrörelsen Koalisi 18+ (Coalition 18+) vill höja minimiåldern för giftermål och stärka arbetet för att tvångsäktenskap ska upphöra. ”Oerfarna och sårbara unga brudar är varken fysiskt, mentalt eller emotionellt förberedda för giftermål och graviditet, eftersom de är inne i en betydelsefull utvecklingsfas” säger en av grundarna. ”Giftermål i unga år gör att flickorna inte får utbildning och sina grundläggande rättigheter tillgodosedda. En ond cirkel av fattigdom och död, med tonåringar som föder barn och har hand om familjer utan att ha kunskap och tillgång till häsovård permanentas.”

Koalisi 18+ har startat en onlinepetition på Change.org för att höja giftermålsåldern för flickor till 18 år. Man vill ha samma åldersgräns för pojkar. Man har hittills fått 13.000 underskrifter, vilket bara är 1.000 från att nå målet innan petitionen skickas in till konstitutionsdomstolen för att förmå den att revidera lagen. ”Allmänhetens medvetande om flickors rättigheter, välfärd och jämlikhet måste främjas...” och ”Endast

lagar kan inte utgöra en lösning.”

Som en konsekvens av konservativa religiösa värderingar, kulturella seder, familjeheder, ekonomi, dålig utbildning och sexuella tabun har unga giftermål och graviditeter blivit en farlig tradition som förts vidare mellan generationerna. Enligt kampanjmanagern finns det ”inget positivt med att gifta sig i unga år.” Flickor ska ha rätt att utbilda sig och få en normal uppväxt. För det mesta gifter sig sårbara unga flickor med män som är dubbelt så gamla vilket gör att de löper risk att drabbas av fysiskt och mentalt våld. Psykologen Anna Surti Ariani, som grundat stiftelsen Pranikah som

arbetar med att främja det heliga med giftermålet, säger: ”Det finns andra underliggande frågor som hänger ihop med det. Därför förutsätter giftermål både mental, emotionell och social beredskap och stabilitet, vilket inte går att uppnå om man gifter sig i ung ålder.”

Gabriel Jonsson

Källa: Watch Indonesia!, 27/1 2015. Från *Jakarta Globe*, 21/1 2015: ”Group petitions to end early marriage in Indonesia” (<http://thejakartaglobe.beritasatu.com/news/group-petitions-end-early-marriage-indonesia/>).

Tvåfingertest

Tidningen *Metro* publicerade den 11 februari en artikel om att kvinnliga gymnasieelever på Java kan tvingas genomgå en oskuldtest för att få sina avslutningsbetyg.

Det är inte första gången sådana test föreslås. Sedan Indonesien upprättades har det fundamentalistiska muslimska prästerskapet försökt tillämpa sådana test i skolorna i områden där de har stort inflytande. För ett år sedan föreslogs att det i ett område i södra Sumatras skoldistrikt ska utföras oskuldtest på nya kvinnliga gymnasieelever. Hittills har prästerskapet inte lyckats genomföra oskuldtest för unga kvinnliga skolelever tack vare protester från både nationella och internationella mänskliga rättighetsorganisationer. Vårt att påpeka är dock att testen inte bara riktas mot kvinnliga gymnasieelever utan att de även tillämpas inom polis-kåren.

Ogifta unga kvinnor som vill bli poliser och göra sina karriärer inom poliskåren måste klara oskuldtesten vid sidan av den vanliga obligatoriska hälsoundersökningen som krävs för att bli antagen till polisutbildningen.

Oskuldtestet är mera känt som tvåfingertestet. Det är nämligen undersökningsläkaren som stoppar in två fingrar i kvinnans vagina för att bedöma om mödoshinnan är intakt. Om hon är oskuld får hon delta i utbildningen.

Tvåfingertestet gör att kvinnorna traumatiseras och förödmjukas, enligt intervjuer som gjorts av Human Rights Watch. Under 2010 meddelade dåvarande chefen för polispersonalen, brigadgeneral Sigit Sudarmanto, att testen skulle upphöra, men så har ej skett. På rikspolis-

styrelsens webbplats för jobbkrytering står det: ”Utöver de medicinska och fysiska testerna, måste kvinnor som vill bli poliser också genomgå oskuldtestet.”

En blivande polis, som genomgick testet tillsammans med 20 andra kvinnor i staden Pekanbaru på Sumatra 2014, berättade: ”Vi blev ombedda att ta av oss våra kläder, inklusive våra behåar och trosor. Det var förödmjukande. Endast de som hade mens kunde ha på sina trosor. Vi ombads att sitta på ett bord för kvinnor att föda. En kvinnlig läkare gjorde oskuldtestet ... ”tvåfingertestet” ... Det var förödmjukande.”

Yefri Heriyani, som är chef för gruppen för kvinnors rättigheter, citeras i rapporten som säger att testet har gjort många kvinnliga poliser traumatiserade. ”Det kommer att påverka deras liv på lång sikt. Många av dem får skylla sig själva”, sade hon.

En tidigare polispsykolog, Sri Rumiati, sade att hon protesterade mot testet 2010, men hennes kollegor hade då svarat: ”Vi vill inte att prostituerade blir poliser.” En polistalesman sade till Fairfax Media att både nya manliga och kvinnliga rekryter måste vara ogifta eftersom de var tvungna att ”ändra sin karaktär från civila till semi-militära tänkesätt”. De kan gifta sig efter att ha tjänstgjort i två år.

Nisha Varia, som hos Human Rights Watch är ansvarig för kvinnors rättigheter, sade att den indonesiska polisens användning av oskuldstester är ”en diskriminerande praxis som skadar och förödmjukar kvinnor”.

Hendrik Amahorseja

Indonesien—kortfakta

Yta	1 811 569 km ² , jordens 16:e land i storlek
Befolkning	245 613 043 (uppskattning 2011), jordens 4:e land i storlek
Etnicitet	41% javaneser, 15% sundaneser, övriga okänd eller grupper under 4% (år 2000)

Språk	Bahasa Indonesia (anpassad malaysiska), lokala dialekter (mest spridd är javanesiska)
Religion	86,1% muslimer, 8,7% kristna, 1,8% hinduer, 3,4% övriga (år 2000)
Huvudstad	Jakarta (9,121 miljoner invånare)
Källa	The World Factbook, CIA

Direktval återinför demokrati i Indonesien, men proceduren hånas

I Jakarta ratificerade representanthuset den 13 januari lagen om särskilda åtgärder regeringen ska vidta för att återupprätta direkta val av regionala ledare i Indonesien. Analytiker berömde ratificeringen, eftersom de menar att demokratin i landet är tillbaka i rätt spår. I september enades representanthuset om förslaget som president Susilo Bambang Yudhoyonos regering lanserade för att ge lokala lagstiftande församlingar rätten att nominera distriktschefer, borgmästare och guvernör, något som skulle innebära slutet av nära ett decennium av direkta val.

Åtgärden väckte vrede från människor runtom i landet som anklagade representanthuset och presidenten för att svika folket. Man hävdade också att demokratin hade återgått till ett system som liknade president Suhartos totalitära nya ordning (New Order). Många fruktade också att oppositionen skulle dominera de regionala ledarposterna, eftersom de dominerar merparten av de lagstiftande församlingarna. Därmed skulle de kunna blockera den tillträdande presidenten Joko Widodos politik. Som en följd av den folkliga vreden, backade president Yudhoyono och sade att han aldrig hade velat ha indirekta val som hans parti hade föreslagit som en revidering av det befintliga systemet med direkta val. Han lade fram ett förslag om särskilda åtgärder för att införa direkta val av regionala ledare och förklarade att lagen om indirekta val var satt ur spel. Den nya lagen kommer knappast kunna träda i kraft i år, då nio av tio fraktioner i representanthuset begärde vissa revideringar av den antagna vallagen. Endast expresident Yudhoyonos parti menar att lagen inte behöver ändras. En ändring skulle ta tid att genomföra och 200 lokala val planeras hållas under 2015.

Två dagar senare skrev *Jakarta Post* att våra valda parlamentsledamöter kan klappa sig själva på ryggen efter att de hade godtagit en lag som återupprättar direkta val för att välja lokala politiska ledare. Demokratin lever vidare. Den 13 januari röstade representanthuset enhälligt igenom att förvandla ett presidentdekret om att folket ska fortsätta välja sina lokala representanter, borgmästare och guvernörer. Man kom också överens om att dessa val ska samtidigt hållas efter 2020.

Det finns 34 provinser och mer än 500 distrikt så det är lämpligt att hålla alla val på en och samma gång.

Vi gratulerar representanthusets ledamöter som i september skapade kaos i valfrågan genom att rösta för att avskaffa direkta val och överföra makten att välja lokala ledare till de lokala råden. Golkarpartiet ledde kampanjen för att avskaffa direkta val och hävdade att de är för dyra att hålla samt medför korruption. President Yudhoyonos parti lade ned sin röst och presidenten kunde ha stoppat omröstningen bara två veckor före sin avgång. Även om representanthusets sammansättning nu är annorlunda än då, är det knappast en ursäkt för den plötsliga kursomvandlingen. Det är samma partier och många omvalda ledamöter som nu röstade annorlunda än i september, vilket förklaras av att 2014 var ett valår. Politikerna bryr sig inte om huruvida folket väljer sina ledare direkt eller indirekt utan använder varje tillfälle de har för att skaffa sig obetydliga politiska fördelar.

Golkar och andra politiska partier ville straffa president Joko "Jokowi" Widodo och hans parti PDI-P för att ha vunnit presidentvalet i juli, vilket lett till att representanthuset blivit en lekstuga. Representanthuset präglas mer än tre månader efter att det öppnades av makten och har inte gjort mycket under tiden. Våra valda representanter, som får betalt av staten genom våra skatter och har generösa förmåner, hånar fullständigt vårt lands demokrati. Kan vi verkligen kalla dem ärade ledamöter?

Gabriel Jonsson

Källor: Watch Indonesia!, 27/1 2015. Från *Jakarta Globe*, 21/1 2015: "Direct elections 'bring democracy back' to Indonesia" (<http://thejakartaglobe.beritasatu.com/news/direct-elections-bring-democracy-back-indonesia/>)

Watch Indonesia!, 27/1 2015. Från *Jakarta Post*, Editorial, 23/1 2015: "Mockery of democracy" (<http://www.thejakartapost.com/news/2015/01/23/editorial-mockery-democracy.html>)

Fortsättning från sidan 1

ineffektivitet i statsapparaten är problem.

Gordon Peake, australisk statsvetare som skrivit om Östtimor, svarar i en intervju på frågan om Östtimors största utmaningar att det är beroendet av oljeinkomster och att över 50% av befolkningen är under 19 år med stor arbetslöshet och fattigdom.

Michael Leach, australisk professor i politik, kom-

menterar i en artikel att upptagandet av Fretilin i regeringen visar på Xananas Gusmão stora inflytande, det var ju han som enade motståndet mot den indonesiska ockupationen, medan Peake frågar sig vad det kan innebära för demokratin i landet att alla stora partier ingår i regeringen, vem ska ställa regeringen till svars, hur kommer partierna att driva valkampanjen 2017?

Tommy Pollák

Indonesien avrättar narkotikasmugglare

Uppskattningsvis har Indonesien ungefär 256 miljoner invånare, av vilka enligt myndigheterna i slutet av 2014 5,8 miljoner var narkotikamissbrukare. Det är 1,5 miljoner fler än året innan.

Tidningen *Tribune News* skrev den första december att Yasonna Laoly, minister för mänskliga rättigheter, säger att enligt president Joko Widodo har narkotikamissbruket blivit oroande omfattande. Han tillägger också att presidenten signalerar att vi kommer att agera bestämt. ”Vår hälsovårdsminister, Badan Narkotika Nasional (Nationella Narkotikakåren) och polisen har genomfört en konselj. Vi kommer att agera kraftfullt mot langare. Det finns åtminstone 68 dödsdömda interner”, säger Yasonna.

Avrättning av fångar är inget nytt i Indonesien. Under de föregående regeringarna miste ett stort antal medborgare sina liv. Särskilt i mitten av 1960-talet avrättades både politiska fångar, och vanliga människor som inte var involverade i någon politisk aktivitet. Antalet offer uppskattas till ungefär två miljoner, kanske ännu fler.

Dödsdömda fångar avrättas

Narkotikasmugglarna som avrättades i ett fängelse på ön Nusakembangan, som ligger söder om Java, i januari 2015 var: Marco Archer Cardoso Moreira (Brasilien), Rani Andriani alias Melisa Aprilia (Indonesien), Tran Thi Bich Hanh (Vietnam), Namaona Denis (Malawi), Daniel Enemu alias Diarrassouba Mamadou (Nigeria) och Ang Kiem Soei alias Kim Ho alias Ance Tahir alias Tommi Wijaya (Nederländerna). Avrättningarna utfördes av polisens exekutionspluton.

Den 17 januari arresterades nio australiensiska medborgare: Andrew Chan, Si Yi Chen, Michael Czujaj, Renae Lawrence, Tan Duc Thanh Nguyen, Matthew Norman, Scott Rush, Martin Stephens och Myuran Sukumaran i Denpasar, Bali. Det sägs att de försökte smuggla in 8,3 kg heroin från Indonesien till Australien. De överklagade sina domar men två av dem, Andrew Chan och Myuran Sukumaran, fick nej från domstolen den 22 januari och befinner sig nu i Nusakembagans fängelse och i väntan på att bli avrättade.

Några röster av Indonesiens höga ämbetsmän för och emot dödsstraff

Vicepresident Jusuf Kalla säger att dödsstraff inte är emot internationell lag. Enligt tidningen *Indonesia Media* den 21 februari har Indonesiens militära befälhavare sagt: ”Vägra inte, TNI stöder regeringen när det gäller att avrätta knarkbossar.” Kort sagt är det svårt att hitta någon regeringsminister eller medlem av det mus-

limska rådet (MUI) som är emot dödsstraff.

Bland organisationer som protesterar mot dödsstraff finns bl.a. de protestantiska och katolska kyrkoråden (PGI och KWI) samt mänskliga rättighetsorganisationer såsom Kontras.

Protester mot dödsstraff

Nederländerna och Brasilien har kallat hem sina ambassadörer i protest mot att deras medborgare avrättats. Australien har inte kallat hem sin ambassadör, men har föreslagit utväxling av fångar. I Australien sitter ett antal indonesier fängslade som varit involverade i liknande brott som de som avrättats eller ska avrättas i Indonesien.

Nederländerna, Brasilien och Australien har avskaffat dödsstraffet. Nederländerna avskaffade dödsstraffet redan 1870 med undantag för krigstid. Den senaste avrättningen i Nederländerna ägde rum 1952, då två nazistkollaboratörer under andra världskriget - Jan Pieters och Arthur Albrecht - avrättades. Brasilien avskaffade dödsstraffet 1876 med undantag för militärdiktaturen som styrde landet 1964–1985. Australien avskaffade dödsstraffet 1967.

För att uttrycka sin protest mot arkebuseringen av den brasilianske medborgaren Marco Archer Cardoso Moreira vägrade president Dilma Rousseff ta emot Indonesiens nya ambassadör Toto Riyanto den 20 februari. Riyanto fick reda på detta från tjänstemän på utrikesdepartementet när var på väg till presidentpalatset och väntade på sin tur att presentera sina rekommendationsbrev till presidenten. Det var inget annat att göra för Toto Riyanto än att åka tillbaka till Jakarta.

I sambandet med att Brasiliens president vägrade ta emot den nya indonesiska ambassadören Toto Royanto sade Indonesiens president att det är något ovanligt. Han säger också att han har uppmantats resa hem. När han tillfrågades av journalister om de diplomatiska förbindelserna ska frysas, svarade Jokowi: ”Vi får se.” Det finns de som säger att försvarsavtalet mellan Indonesien och Brasilien angående beställningar av 16 militärflygplan av typen Super Tucano EMB-314 kommer i fara, därför att hela antalet ska levereras av Brasilien.

Dödsdömda indonesier

Enligt *The Jakarta Post* den 11 mars riskerar 299 i utlandet dömda indonesiska medborgare att bli avrättade, 57% av dem för narkotikabrott. Det bekräftades av utrikesminister Lestari Priansari Marsudi under ett möte med president Jokowi och några av hans ministrar.

Hendrik Amahorseja

Nyheter om Papua

Dödsskjutningar i Pania

Mot vägbyggen demonstrerade lokalbefolkningen i Pania i distriktet Enerotali i den centrala delen av Västpapua den 8 december i fjol. Demonstrationen bemöttes våldsamt från indonesisk polis och militär. Fem personer sköts ihjäl och många skadades. I samband med incidenten uppmanade Nato Gobai, präst i Timika, Indonesiens myndigheter att sluta skjuta papuaner. De är inte jaktbjur! Från Jakarta rapporteras att president Joko Widodo (Jokowi) lovar att undersöka den tragiska händelsen i Panai, men hittills har man inte hört något om undersökningen och dess resultat.

Poliser dödades

Den första januari blev den speciella polisenheten (Brimob) som patrullerade i Utikini Lama i Tembaga-puraområdet överfallen i ett bakhåll av en OPM-enhet. Två polismän miste livet i attacken och deras vapen föll i angriparnas händer. Det påstås att attacken genomfördes av gruppen Ayub Waker. För att gripa Ayub Waker och hans män har man skickat ut 1.500 Brimob-soldater.

President Jokowi besök

Enigt Indonesiens folkräkning 2010 är Västpapua en av de tio fattigaste provinserna. De andra provinserna är bland annat Aceh, Moluckerna, Nusa Tenggara Timur och Riau. Efter att Jokowi hade valts som Indonesiens president förklarade han att han ska ta särskild hänsyn till Västpapua och därför önskade han fira jul och nyår i området.

Trots Jokowi's avsikt att besöka Västpapua i slutet av december förklarade kyrkans ledning att de vägrar ta emot honom. Orsaken är, enligt tidningen *Suara Papua*, bland annat att kyrkan sägs sörja den tragiska händelsen i Pania när fem personer blev dödsskjutna och många andra sårades. Hotfull och störande militär närvarade på kyrkans ungdomsmöte i Komopa (distriktet Pania) den 24-27 november. De hotade och tvingade kyrkans medlemmar att meddela prästen Benny Giays ankomsttid till ungdomsmötet samt berätta vad han skulle tala om på mötet. Det gällde upprättandet av ett nytt regionalt militärt kommandocentrum (KODAM) i Västpapua samt splittringen av området genom att bilda två nya

provinser. Fler och fler transmigranter skickas till Västpapua under militärt beskydd.

Trots att kyrkorna vägrade ta emot president Jokowi så att han skulle kunna fira jul och nyår i Västpapua kom han ändå dit den 27 december. Ett möte mellan Jokowi och lokalbefolkningen arrangerades inte inne i kyrkan utan på ett öppet fält.

På mötet talade han inte om brott mot mänskliga rättigheter och fattigdom i Västpapua utan bara allmänt genom att säga att han tänker komma oftare till området, att han har funderat på att bygga ett presidentpalats vid Sentanisjön samt att han har gett order om att undersöka möjligheterna att bygga tågförbindelser i provinsen.

Dialog

Den 6 mars rapporterade den indonesiska nyhetsbyrån Antara att Jaleswari Pramodhawardani, särskild kabinettssekreterare i presidentens stab meddelar att president Joko Widodo kommer att främja en dialog för att lösa problemen i Papua och Västpapua. "Under mars kommer presidenten att göra ett besök där för att bekräfta att dialog är nyckeln till att lösa problemen och bygga upp Papua", säger Jaleswari.

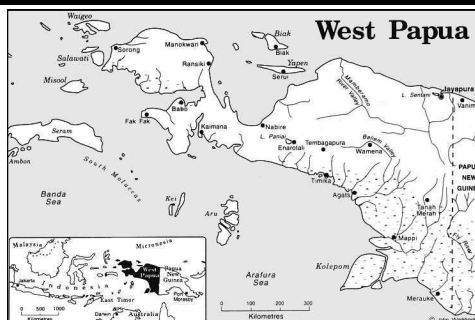
Hon sade att en dialog är nödvändig för att ändra den centrala regeringens tänkesätt och för att allmänheten bättre ska förstå de behov och önskemål Papuas folk har. "Problemen i Papua är mycket komplicerade på grund av de många grupper som vill föra en dialog med presidenten om förhållandena i området", sade hon. Enligt henne kommer en dialog i Papua vara effektiv när det inte finns någon önskan om att införa partier och intressen. Parterna skall främja förståelse och dialog för ömsesidigt intresse. "Presidenten vill inte att hans besök i Papua bara ska vara symboliskt utan också tematiskt. Det måste finnas en anledning till att presidenten besöker den ena regionen och inte den andra. Det var för att etablera en dialog och möta strävandena bland många intressen i Papua", sade hon. Å andra sidan kommer talesmannens ankomst till Papua också vara en symbol för regeringens närvaro i regionen.

"Andra länder har börjat tala negativt om Papua. Presidenten visar också att staten är närvarande och uppmärksammar Papua", förklarade hon.

Hendrik Amahorseja

Västpapua—kortfakta

Yta	420.540 km ²
Befolkning	3,6 miljoner (2010)
Språk	Bahasa Indonesia (officiellt) och mellan 200 och 700 lokala språk
Största stad	Jayapura
Högsta berg	Pucak Jaya, 4.884 möh

Östtimors största bidragsgivare

Mer än ett decennium efter att Östtimor blev världens yngsta land, tycks landet fast beslutet att lägga sitt våldsamma förflutna bakom sig och fokusera på hållbar ekonomisk tillväxt och utvecklingsframgång.

Beläget mellan Indonesien och Australien - två länder som själva ser sig som storspelare i Asien-Stilla havet - tycks Östtimor strategiskt placerat för att spela en större roll i regionen. Dess övergång nyligen till kategorin mellanutvecklade länder enligt utvecklingsindexet *Human Development Index* är ett bra tecken på att det menar allvar när det gäller att förbättra förhållandena i landet.

Östtimor har också satt upp en del ambitiösa mål för sig självt. Det hoppas bli med i *Association of Southeast Asian Nations* (ASEAN), en grupp av länder i regionen, som arbetar för ekonomisk integration, i år. Men viktigare, Östtimor är bland de länder som siktar på att nå övre medelinkomstgruppen 2030.

Men medan det nyligen har åtnjutit ekonomisk tillväxt från tillgångar av olja till havs, hämmar en mängd utvecklingsutmaningar - dålig infrastruktur, en jordbruksekonomi beroende av grödor för självhushåll, en liten privatsektor dominerad av informella anställningar, låg utbildningsnivå och ett juridiskt system underminerat av oro över dess självständighet - den drivande kraft som Östtimor behöver för att självt slunga sig upp till medelinkomstgruppen.

Det sydostasiatiska landets biståndsgivare, som utgörs av en blandning av länder inbegripande långvariga partner och nyblivna givare, har hjälpt landet att uppnå detta mål.

Nedan beskriver vi vad dessa givare har bidragit med till Östtimors utveckling. Eftersom data om hjälpbeloppen för 2014 ännu inte är tillgängliga, så baserar sig dessa siffror på givarnas planer för 2014.

Australien—90,5 miljoner dollar

Trots de senaste inkomsterna från olja och gas till havs är Östtimor mycket beroende av jordbruket, som sysselsätter upp till 80 procent av dess befolkning. Genom *Australian Center for International Agricultural Research* har Australien hjälpt till med att fortsätta programmet *Seeds of Life* (Livets frön), ett initiativ finansierat både av Östtimors och Australiens regeringar med syfte att utveckla ett hållbart nationellt utsädesystem i Östtimor. Nu i sin tredje fas har programmet prioriterat ökning av utbytet från stapelgrödor.

Världsbanken—40 miljoner dollar

Godkända operationer från *International Development Association* och *International Bank for Reconstruction and Development* var värda 40 miljoner dollar förra året. Världsbankens partnerskapsstrategi för Östtimor från 2013 till 2017 centreras på tre områden: förbättring

av tillhandahållandet av utbildning, hälsovård och sociala tjänster; skapandet av infrastruktur för att förbättra östtimoresiska människors tillgång till arbeten och marknader; och minskning av beroendet av oljetillgångar genom att främja jordbruk och privata investeringar. Ett tema som skär genom dessa prioriteringar är betoningen på att höja kvaliteten på satsningarna genom bättre institutioner.

Japan—26,2 miljoner dollar

Huvuddelen av Japans hjälp har ägnats åt att modernisera Östtimors dåliga transportinfrastruktur. Ett femårsprojekt skapat för att förbättra Östtimors riksväg nummer 1, som väntas bli avslutat 2017, står i fokus för denna insats. Samtidigt är förlängning av livslängden för Molabron - en symbol för vänskapen mellan Östtimor och Japan invigd 2011 - också bland Japans prioriteter.

Asiatiska utvecklingsbanken—13,3 miljoner dollar

Krisberedskapen stod i fokus för ADB:s bistånd till Östtimor när det blev en självständig stat 2002. Idag är ADB fortfarande till stor del inblandade i främjandet av infrastruktur, men på längre sikt för att stödja Östtimors ekonomiska utveckling och integration i Sydostasiens ekonomier - ett område som enligt ADB:s partnerskapsstrategi för 2011-2015 för Östtimor kommer att få särskild uppmärksamhet. Gränsöverskridande infrastruktur och därmed förbundna handelstjänster med Indonesien är en del av planen att länka Östtimor med regionen.

Europeiska Unionen—11,4 miljoner dollar

EU:s bistånd till Östtimor koncentreras på god förvaltning och landsbygdsutveckling. Bland målen för dessa två områden är att utöka statens och icke-statliga aktörers fördelning av makten på flera organ som motverkar och kontrollerar varandra och att reparera landsbygdsvägar för ökad tillgång till ekonomiska tillfällen och statens tjänster. Enligt den gällande tidplanen för EU:s åtagande för bidrag till Östtimor kommer 95 miljoner euro (113,5 miljoner dollar) gå till både god förvaltning och landsbygdsutveckling samt stödjande åtgärder - 30 miljoner euro för god förvaltning, 57 miljoner euro för landsbygdsutveckling och 8 miljoner euro för stödjande åtgärder - fram till 2019.

Förenta Staterna—9,9 miljoner dollar

Hårt kritiserat för att ha gett militär hjälp till Indonesien under ockupationen av Östtimor har Förenta Staterna nu stärkande av demokrati och förvaltning bland sina nyckelmål i landet. Till exempel driver U.S. Agency for International Developments *Ba Distrito* eller För

distrikten, ett program som bistår omkring 100 *sucos* (byar) med att tillhandahålla samhällena tjänster mera effektivt. Asia Foundations forskning bekräftar detta: 4 av 5 östtimoreser betraktar troligen sina lokala ledare, mer än någon annan statlig institution, som huvudfigurer för att skapa och genomdriva de regler som formar deras liv.

Portugal—7,6 miljoner dollar

Mycket av Portugals bilaterala bistånd - nästan 94 procent 2011 - går till portugisisktalande länder, inklusive Östtimor. Men portugisiskt bistånd till Östtimor har under de senaste åren stadigt minskat: från en topp på 45,2 miljoner dollar 2007 har den officiella utvecklingshjälpen till Östtimor minskat till 16,6 miljoner 2013. Men Portugal planerar fortfarande att kanalisera 8,2 miljoner dollar, eller en ökning med 8 procent från förra årets planerade utbetalningar till Östtimor.

Nya Zeeland—5,4 miljoner dollar

Utveckling av den privata sektorn och säkerhet är bland Nya Zeelands prioriteringar i biståndet till Östtimor. Tillsammans med USAID finansierar Nya Zeelands biståndsprogram ett restaureringsprogram för kaffejordbruk som ökar jordbrukarnas och byarnas inkomst genom utbildning och bättre förbindelser med nationella och internationella marknader. Rådgivare från Nya Zeelands polis bistår Östtimors nationella polisstyrka med att ta fram en modell för samhälleligt polisarbete och att främja säkra samhällen i hela landet.

Sydkorea—3,4 miljoner dollar

Efter att ha omvandlat sig från ett krigshärjat land till en

blivande biståndsgivare under några decennier, är Sydkorea angeläget om att vidarebefordra erfarenheter från sin snabba utveckling från fattigdom till utvecklingsländer. I Östtimor investerar det i humankapitalet genom att rikta sitt bistånd mot hälsa och utbildning - två områden som Sydkorea självt har visat sig framgångsrikt främja. Sydkoreas *Jeju Island*, en särskild självstyrande provins, har också sitt eget biståndsprogram, som bygger på dess återhämtning från konflikt för att vårda freden i Östtimor.

Tyskland—3 miljoner dollar

Tysklands tidigare arbete i Östtimor bestod till stor del av att ge matbistånd och dricksvatten. Nyligen har Tyskland fokuserat på fredsbyggande ansträngningar som att skapa en fredsfond som finansiellt stöder ideella organisationer och tjänster för unga människor mellan 16 och 30 år. Sjötransporter är en sekundär, men icke desto mindre framträdande, del av tyskt bistånd till Östtimor. Berlin-Nakroma, en färja finansierad av Tyskland, har inte bara skapat en förbindelse mellan ön Atauro och huvudstaden Dili, utan också jämnat vägen för finansiering av en andra färja - ett projekt som den östtimoresiska regeringen har investerat mycket i.

Om författaren

Anna Patricia Valerio är en utvecklingsanalytiker stationerad i Manila, som fokuserar på att skriva innovativt, kunnigt för högre chefer i det internationella utvecklingssamfundet. Innan hon kom till DEVEX skrev och redigerade Patricia affärs-, teknik och hälsovårdsartiklar för *BusinessWorld*, en affärstidning i Manila.

Källa: Anna Patricia Valerio/DEVEX

Oé-Cusse - särskild administrativ och ekonomisk zon

Den 23 och 24 januari blev enklaven Oé-Cusse, som ligger avskild från övriga Östtimor vid kusten i det indonesiska Västtimor, formellt ett särskilt administrativt område med en egen styrande myndighet, *Authoridade Regiã Administrativa Especial Oé-Cusse* (ARAEO). Samtidigt blev området också en särskild ekonomisk zon, *Zona Especiais de Economia Social e Mercado* (ZEESM).

Regeringen sammanträdde i enklaven och första spadtaget för ett monument till minne av att det är 500 år sedan portugiser först landsteg på Timor, vilket skedde i Oé-Cusse, för ett havsmuseum och för ett turist- och kulturcentrum togs. Avsikten är att dessa tre projekt ritade av timoresiska arkitekter ska bli klara till

firandet av 500-årsminnet på självständighetsdagen den 28 november 2015.

Vid ceremonin, som markerade överlämnandet av en del av makten till den nya styrande myndigheten (ARAEO), var också en rad gäster från Västtimor och övriga Indonesien närvarande. Mari Alkatiri, Fretilins ledare, är ordförande i ARAEO och i sitt tal sade han att Oé-Cusse kan bli ett centrum för hela landets utveckling.

Tommy Pollák

Källa: Östtimors finansministerium - <https://www.mof.gov.tl/oe-cusse-the-beginning-of-a-better-future-for-timor-leste/?lang=en>

Stöd människorna i Västpapua och Östtimor! Bli medlem i Föreningen ett Fritt Papua eller Östtimorkommittén. Beta! Din medlemsavgift till Föreningen ett Fritt Papua, 150 kronor eller Östtimorkommittén, 200 kronor.
